

Иван Вазов

Да фрѝкнем, душо, да
фрѝкнем

Да фръкнем, душо, да фръкнем,
да фръкнем горе в небето,
за нас е чужда земята,
за нас е тъмно морето.

Нали се тамо изчезват
въздишки, шумове земни?
Да фръкнем, душо: небето
тъгата наша ще земне.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4660>]